

Aage Brusgaard (FP):

Nu har jeg den glæde, at jeg kan konstatere, at vores indenrigsminister også er til stede i salen i dag, og derfor vil jeg lige nævne, at der er vedtaget en dagsorden her i Folketingssalen – for øvrigt med tilslutning fra samtlige partier – om, at vi skal hjælpe yderområderne i vores land, og at der er nedsat et udvalg på den baggrund, og derfor synes jeg, det kunne være meget passende, om regeringen også ville inddrage dét.

Vi ved, at dér, hvor der er størst sygeplejerskemangel og mangel på yngre læger osv., er på de små sygehuse, som ligger langt fra alfarvej og de større byer, og det kunne jo hjælpe, hvis man i hvert fald ville ligestille lønningerne. En sygeplejerske på Thisted Sygehus kan jo ikke forstå, at hun skal have betydelig mindre end en sygeplejerske på Århus Kommunehospital, når hun nu ved, at mad, tøj, husleje og befordringsmidler og alt det dér faktisk er dyrere i Thisted end i Århus.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg forstår godt de overvejelser, man kan gøre frem og tilbage og for og imod det nuværende system, men jeg tror, at en af de faktorer, der bevirker, at stedtillægget typisk er størst i de store byer, faktisk netop er, at huslejen er højere dér. Men ellers er det rigtigt, at det ikke er noget entydigt mønster, at det er billigere at bo ude på landet eller i de små byer end i storbyerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2210

13) Til finansministeren af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse den generelle huslejeforskels indvirkning på stedtillæg og oplyse, hvorfor offentligt ansatte får stedtillæg, hvorimod det private arbejdsmarkedssystem ikke bruger stedtillæggrammer?«

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Som jeg sagde før, er prisindekset vægtet ind med 30 pct. i den samlede beregning af stedtillægssatserne, og i det prisindeks indgår også geografiske forskelle på huslejen i socialt boligbyggeri med en vægt på knap en fjerdedel af den andel, som prisindekset udgør.

Jeg har ikke kendskab til, at der på det private arbejdsmarked er aftalt stedtillægslignende

ordninger. Men de mest anvendte lønssystemer på det private arbejdsmarked er jo minimalløns- eller mindstebetalingssystemerne, og dér har den enkelte virksomhed mulighed for at tilpasse lønnen til de lokale markedsforhold. Og det bilde, der tegner sig i Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik, viser, at der også på det private arbejdsmarked eksisterer betydelige geografiske lønforskelle, og at lønningerne i hovedstadsområdet gennemsnitligt set ligger væsentligt over lønningerne i provinsen.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil såmænd ikke udpine selve spørgsmålet mere, for jeg er egentlig tilfreds med det, som ministeren har sagt, og særlig hvis ministeren – måske i samarbejde med Indenrigsministeriet – ville komme med en skriftlig redegørelse om hele problematikken her.

Og på baggrund af, at ministeren under det forrige spørgsmål nævnte, at der ikke er foretaget nogen regulering i de sidste 19 år, kunne man jo også tænke sig, at der skulle ses på huslejen osv.

Ikke nok med, at jeg midt i ugen har boet her i byen i 8 år; jeg har jo også haft lejlighed her i 8 år, og jeg har boet tre forskellige steder, og jeg har derfor kunnet konstatere, at huslejen rent faktisk ikke er højere her i København, end den er på Mors. Og jeg har også konstateret, at det rent faktisk ikke er mere vanskeligt at finde et sted at bo. Jeg havde nemlig en søndag en lille annonce i Politiken, hvori jeg søgte en lejlighed tæt ved Christiansborg, og der kom 23 henvendelser, og det ville f.eks. ikke ske på Mors.

Så jeg tror, området virkelig trænger til en regulering, inden de nye overenskomster skal forhandles. Men jeg vil takke for svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2237

14) Til finansministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvad er årsagen til, at antallet af akademikere ansat i staten stiger kraftigt, bekræfter udviklingen regeringen, og hvad er konsekvensen af udviklingen for erhvervslivet?«